

Forrás

16. évf. 2. szám
2019. február 13.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Tizenöt év

Jézus csodái közül a mi korunkban nem igen akad olyan, ami megismétlődött, vagy amelynek valamelyikünk legalább szemtanúja volt. Nem véletlenül mondta Mesterük a kétkedő Tamásnak: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek”. Azonban a mai elbeszélés, a *csodálatos halfogás* története olyan történet, ami sokunkkal megeshetett. Persze nem olyan formán, mint az apostolokkal, akik annyi halat fogtak, hogy a sajátjukon kívül még egy bárkát megtöltöttek a zsákmányukkal. Ilyen konkrét esemény biztos, hogy nem mindennapos, és nemcsak velem nem esett meg ilyen, aki nemcsak halászháló, de még horgászbótot is ritkán tart a kezében, hanem mással sem. Viszont az a helyzet, ami a tanítványokkal történt, hogy a saját erejükből nem mentek semmire, és amikor azt gondolták, hogy ez a nap már hiábavaló, megmutatkozott Isten gondviselő szeretete, a *Kegyelem* – ilyennel, azt gondolom, minden hívő találkozott már. *Reményik* Sándor híres versében így ír erről: Amikor úgy érzed, hogy a „mindennapi szörnyű szürkeség / Tömlöceből nincsen, nincsen menekvés!” ... „Akkor – magától – szűnik a vihar, / Akkor – magától – minden elcsitul, / Akkor – magától – éled a remény. / Álomfáidnak minden aranyágán / Csak úgy magától – friss gyümölcs terem. / Ez a magától: ez a *Kegyelem*.” Ilyen kegyelmi pillanatra számtalan példát tudnék mondani én is, a saját családi életükből: előfordult például, hogy akkor jött egy váratlan segítség, amikor nem is tudtuk, hogy lesz a holnap; vagy amikor úgy jött gyógyulás megbetegedett gyermekünkre, hogy már a legrosszabbtól rettegünk; és amikor váratlanul támadt a gondolatnélküli fejembe egy ötlet, ami megoldást hozott egy-egy régóta húzódo munkahelyi problémára, – az is a *Kegyelem* volt... Akik nem ismerik a *KEGYELEM* működését, akik nem ismerik Jézus jelenlétének apró jeleit az életükben, azok ilyen esetekben azt mondják talán, hogy „*még szerencse, hogy így*

esett!”, vagy „*mekkora mázli volt!*”. Nekünk azonban ezekben a helyzetekben megtelik a szívünk istenszeretettel, mint az apostoloknak a Genezáreti-tó partján, amikor az egész éjszaka hiábavaló erőfeszítése után Jézus szavára kivetették hálójukat, és egy csapásra tovatűnt a csüggedtség, majd felismerték Jézusban a Megváltót.

Ezt a hálát érzem elsősorban a Jóisten felé, hogy tizenöt évvel ezelőtt elindulhatott a *Forrás* újság, egyházközségünk kis hírlvele, és azóta évente tíz alkalommal tudósít a templomközösségünk eseményeiről, hírt ad a közelgő programokról, informál minket az aktuális tudnivalókról.

Hálás vagyok azokért is, akik a *Forrás* megjelenését hónapról hónapra segítik: *Péter atyának* és elődeinek (az előző plébános atyáknak is), akik megajándékoztak bizalmukkal, és engedik, hogy a *Forrás*t szabadon szerkeszthessük. Az állandó szerzőknek, rovatvezetőknek, *Szalai Péternek* és *Kerkovits Gábornak*, akik megtöltik tartalommal az újságot. *Horváth Árpának*, aki jó ízléssel tördeli a lapot, és teszi könnyen olvashatóvá a betűtengert. A *Horváth családnak* és különösen *Katának*, aki a sokszorosítást végzi, A *Szent Anna Alapítványnak*, amiért papíradománnyal, könyvvel támogatja az újságot. Templomi közösségeinknek, hogy fontosnak érzik elküldeni a programjaikról szóló tudósításokat. Köszönöm a megfajteseket, ami lendületet ad az új feladványok kiállításához, és köszönöm minden olvasónak, aki érdemesnek találja az újságot arra, hogy elolvassa, és aki számon tartja az új megjelenést.

Amikor a *Forrás* első, 2004-es megjelenésének évfordulója elérkezik, vagy két évente beköztetem a plébánia számára is az előző 20 hírllevelet, ünnepnek érzem ezt a napot. Most, a tizenötödik évfordulón ezzel az ünnepi örömmel adom kézbe újságunkat. Jó olvasást, Deo Gratias!

Géczy Árpád

Ökumenikus imahét

Régi hagyomány, hogy január közepén a keresztények egységéért imádkoznak a katolikus és protestáns egyházak hívei. A herceghalmi ökumenikus kápolna már évek óta házigazdája az imahét záró eseményének. Így volt most is, amikor január 27-én összegyűltek Herceghalom, Bia és Etyek hívei, hogy imádságban már most megvalósulhasson a „legyetek egyik!” krisztusi parancs.

Ezen a vasárnap délután Tamkó Zoltánné torbágyi református lelkész, Rözse István nyugalmazott evangélikus lelkész és Mészáros Péter etyeki-biai plébános vezetésével vettünk részt a közös imádságban. Az alkalmon népszerű felekezeti énekekkel dicsértük az Urat. A bevezető igeszakaszok

után Péter atya vállalta az igehirdetés szolgálatát. Homíliájában kitért az imahét szentírási szakaszait és témáját kiválasztó indonéz keresztények sorsára, beszélt az igazság fontos-

ságáról és főképp Krisztus igazságosságáról, amely az emberi élet boldogságának alapja.

A közösen elmondott Apostoli hitvallás és Miatyánk után a lelkészek egyenként mondtak áldást az imaközösségre. Az áhítat után szeretetvendégségben lehetett része a jelenlévőknek. Befejezésül azzal a bizakodással búcsúztak el a hívek egymástól, hogy az imahét után is imádkozunk azért, hogy a keresztény hit inkább összekösse az embereket, minthogy szétválassza.

G. Á.

Aki szépen énekel...

Ékes anyanyelvünk számtalan esetben kínál olyasfajta félreértéseket, félrehallásokat, amelyek nagyon gyorsan örömkönyveket varázsolnak az ember szemébe. Általában gyermekek esetében fordulnak elő efféle nyelvbotlások, bakik. Ezekből csemegézünk most.

A kántor és a hívek által zengett énekek gyakran adnak okot félreértésre. Tipikus példa a „Győzelemről énekeljen vadkelet és vadnyugat”, de ennek folytatása is félreecsúszhat: „Krisztus kenyér s borszívével Úr s király a Föld felett”, né tán „bús sírály a Föld felett”. De a magyar szentek himnuszába is állatok furakodtak be néhol: „László királynak vitéz lova sánta”, aztán „Margit libái veszekedve szállnak” vagy „vezetéknek szállnak”.

A taizéi és a gitáros énekek sem maradhatnak ki a szórásból. A „Szívem csendben az Úrra figyel, ki segít” többeknél úgy végződött, hogy „kisegér”, de megmosolyogtató az is, hogy „Áld-

jon meg Téged síromból az Úr” (Sionból helyett).

A kötött imák köréből is van mit említeni: A „Most segits meg, Mária” kezdetű fohásznál másvalakinek az okozott komoly fejtörést, hogy ki vagy mi az a holmár ember, aki ráadásul nem is tud segíteni... („Hol már ember nem segíthet...”)

A karácsonyi énekek is külön halmazt alkotnak. Volt, aki így énekelte: „Fel nagy örömrre, ma született, aki utána földpededett”. Szintén nem sokat, csupán egy betűt tévesztett, aki ezt énekelte: „Szép ajándékot vivén szívükben magokkal”.

Lehet, hogy az éjféλι mise a kiváltó oka, de a pápai himnusz az egyik legnagyobb „aranybánya” a témában. A „Hol Szent Péter sírba téve” szavakra három mixet is hallottunk: „Hol Szent Péter sírva térdel”; „Hol Szent Péter sírba tévedt” és „Ó, szent Péter, sírva kérlek”.

Szalai Péter

(forrás: jezsuitakiado.hu)

A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány 2018. évi beszámolója

Az év elején ismét tekintünk vissza az elmúlt esztendőre, nézzük át közösen, hogy céljainkat, kitűzött feladatainkat mennyire sikerült megvalósítani! Induló egyenlegünk: 1 573 475 Ft.

2018. évi Bevételeink alakulása:

- Önkormányzati pályázat: 250 000 Ft-ot kaptunk zárandoklatra
 - EPER működési pályázat: 350 000 Ft
 - Az adó 1%-ból: 181 500 Ft
 - Egyéni adományok: 970 000 Ft
- Összesen: 1 751 500 Ft

Különösen hálásak vagyunk rendszeres adományozóinknak, akik lehetővé teszik, hogy bátrabban, hosszabb távra tudjunk tervezni.

2018. évi **kiadásaink: 1 835 231 Ft** volt, de most nézzük részletesen.

- Alapítványunk könyvelési díja: 60 000 Ft
- HP nyomtató: 72 580 Ft
- Évek óta támogatjuk a Forrás újságot, idén fénymásoló papírt, patront vásároltunk részükre: 49 040 Ft
- Ajándékkönyvek a rejtvények megfejtőinek: 17 310 Ft
- Biai búcsúra vásárlás, pl. Szent Kristóf-érem, szentképek: 4 150 Ft
- Idén karácsonykor már új figurák díszítették a betlehemi barlangot: 159 715 Ft
- A megkeresztelték és házasulandók részére Bibliát ajándékoz az Alapítvány; a katolikus bibliatársaságtól ismét 30 db-ot rendeltünk: 76 147 Ft
- Templomi takarításhoz a régi porszívót lecseréltük egy ipari porszívóra: 63 500 Ft

- Üdülési jog: 75 000 Ft
Idén is támogattuk közösségeinket, közel 1 257 000 Ft-tal
- Plébániai hittantábor étkezési díja, buszos kirándulása;
- Cserkészcsapatot;
- Mécs-tábor – családok nyaralását;
- Egyházközségünk és filiánk, Herceghalom közös zárandoklatait:

Alsószentivánra – 33 fő, Szentkútra – 80 fő.

A visszajelzések alapján ebben az évben mindkét zárandoklatot igyekeztünk megszervezni.

Folyamatosan, egész évben ügyeltünk a plébániakertre: fűnyírás, a tuják gondozása, egyéb kerti munkákra szakember segítségét kértük.

2018. november 30-i banki záró egyenlegünk: 1 465 692 Ft

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek az Alapítvány munkáját, anyagi támogatásokért, önkéntes segítségnyújtásért, meghirdetett programokon való részvételért, imáért és sok egyéb módon való közreműködésért! Kérjük, hogy ebben az évben is érezze mindenki magáénak az Alapítványt, és lehetőségeihez mérten támogassa munkánkat.

Számlaszámunk:

10400463-50526774-83901001; K & H Bank

Adószámunk: 18688973-1-13

Továbbra is a Jóisten segítségét kérve nagy reményvel megyünk neki a jövő évnél!

Tisztelettel és köszönettel:

a Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány kuratóriuma

Instant katekézis

Gyertyaszentelő Boldogasszony: Urunk **bemutatása a templomban** (vö. Lk 2,22-32). Az Úr Jézus bemutatásának Jeruzsálemben már a 4. században ünnepe volt. **Aetheria** elbeszélése szerint 385-ben ünnepi körmenetet tartottak. Mivel karácsonyt január 6-án ülték, a 40. nap február 14-e volt. Amikor karácsony december 25-re került, dátuma február 2. lett. Róma a 7. században fogadta el az ünnepet a Simeon és a Kisded Jézus találkozására utaló **Hüpa-pante** (találkozás) néven.

Kiskunfélegyháza tanácsi határozata (1808) így ír az ünnepnapról: „**Gyertyaszentelő Boldogasszony** ünnepén úgy, mint régente a hívők na-

gyobb buzgalmára, Isten dicsőítése és az ünnepély magasztosabbá tételére a gyertyák megáldása után azok elfogadására az ünnepélyt végző pap kezéből térdhajtással, a gyertyákat megcsókolva, a tisztviselő urak, kapitány, ügyész és a táblabírák, végre a tanácsbeliek rendben az oltárhoz járultak; s gyertyák osztatván ki közöttük a körmenetben a keresztvivő után mennek égő gyertyákkal. A félegyházi nép ezt a gyertyát máriagyertya néven emlegeti.

Az ünnepnapot a szabolicsi zsinat (1092) a kötelező ünnepek közé sorozta, a 20. század elejétől tanácsolt ünnep.

Beszélgetés Szalai Péter kántorral

A Forrás januári számában beszámoltunk arról, hogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zenei pályázatainak egyik nyertese a biai egyházközség kántora, Szalai Péter, akinek három szerzeményét is díjazta a pályázat zsűrije. Ebből az alkalomból válaszol kérdéseimre.

– Úgy hallottam, hogy a pályázati siker híre különleges napon jutott el hozzád...

– Ó, igen... A zenei pályázatnak ugyanis mind a leadási határideje, mind az eredményhirdetésének napja csúszott. Mondanom sem kell, mit éreztem, amikor olvastam a határidők megváltoztatásáról... Aztán egy gyönyörű napon, amelynek déli óráján apa lettem, megtudtam azt is, hogy a pályázatra beküldött munkáimat díjazta a zsűri. Azon a napon – talán nem túlzás ezt mondani – nem nagyon voltam magamnál.

– A sikered az egyházközség büszkesége is. Nagyon örülünk neki és gratulálunk! Mi volt a pályázat célja?

– Köszönöm szépen! A pályázat célja a liturgiában felcsendülő egyházi énekek megújítása volt. A kongresszusi előkészületek közé tartozik egy nagy feladat is: a liturgikus zenei élet megújítása. Ennek kapcsán új énekeskönyv jelenik meg, amelyben majd a nyertes művek is megtalálhatóak lesznek, illetve az egyházi könnyűzene létjogosultságát elősegítendő új kották jelennek meg a gitáros énekkarok részére is, hogy énekükkel még méltóbban szolgáljanak a szent liturgián.

–Milyen kategóriákban pályáztál?

– Miseordinárium, felajánlási ének és áldozási ének kategóriákban pályáztam. Az ordinárium – jellegéből adódóan – a mise állandó részeinek (Uram, irgalmazz, Dicsőség, Szent vagy, Isten Báránya) megkomponálását jelentette, a többi kategóriában mind a szöveg, mind a zene saját szerzemény kellett, hogy legyen. (A pályázatra beadott munkáim mindegyike orgonára íródott.)

– A biai hívek mikor hallhatják a Te szerzeményeidet?

– Amikor megjelenik az új énekeskönyv, onnantól kezdve lehet azt hivatalosan is használni, vagyis a benne található énekek a megjelenés után válhatnak a szentmise részeivé.

– Zeneszerzéssel ez előtt is foglalkoztál?

– Érdekes módon, valahogy mindig motivált. Igen, próbálkoztam vele. 15 évvel ezelőtt dicső-

ító zenekarban, később már inkább a liturgikus, gitáros énekek foglalkoztattak (ezek közül a zsoltaók rendszeresen előfordulnak a gitáros miséken), de indultam már több amatőr zeneszeknek kiírt pályázon is. A zeneszerzés iránti érdeklődés magját biztos, hogy a jó Isten ültette belém. De az is egészen biztos, hogy a zene iránti –gyakran túlbuzgó– érdeklődésemet lelkesen támogató családomon és feleségemen túl, két fontos embert is Ő küldött az életembe. Először az egykori gondokatanárom, Kis József (Hevesi Zeneiskola) volt az, akitől a hangszer és a komolyzene szeretetén túl megtanultam, hogy kevés az, ami a kottában van. A darab mindig akkor válik élővé, művészivé, ha én magam, aki a darabot játszom, beleteszem önmagam: azt, aki vagyok, amit érzek, amit gondolok; és ettől lesz az a művészi darab egyéni színezetű. Ez nekem páratlanul sokat jelentett tizenéves koromban, amikor az ember keresi önmagát, és néha elvesz az önefogadás rögs útjain. A zene, a zenemű, ami végső soron Istenhez köt, elfogad téged, bármilyen is vagy, sőt te kellesz neki azért, hogy megszólalhasson, és célba érheszen.

A másik személy pedig egykori orgonatanárom volt, Urbán Péter, az egri bazilika karnagya. Ő olyan művészi szinten orgonál, olyan páratlan módon dicsőíti Isten a zenéjével, hogy az valóban lelket gyönyörködtető. Amit tőle tanultam –az orgonajáték, karvezetés és zeneelmélet

mellett-, az az állandó motiváció arra vonatkozólag, hogy mindig akarjak egyre jobbat kihozni magamból, mindig törekedjek egyre magasabb szintre. De ő ezt sosem mondta ki. Csak egyszerűen és a maga végtelen szerénységével és jámborságával irányt és motivációt adott, hogy igyekezzünk mindig méltón és egyre méltóbban dicsőíteni az Istent, aki minket erre a szolgálatra meghívott.

Ennek a két kiváló zenésznek és a jó Istennek, hogy tőlük tanulhattam, végtelenül hálás vagyok.

– *Nagyon sokoldalú zenei tevékenységet végzel egyházközségünkben: a gitáros énekkart és a Szent Anna Kórust is vezeted. Az egyházi zenében mi áll hozzád a legközelebb?*

– A gregorián. (*Mosolyog-szerk.*) Bár a mai kor embere sajnos már nem fogékony a másfél évezrede megírt gregorián énekekre. És ez nem az ő hibája. De a gregorián tényleg az a műfaj, ami a liturgiát éneklí meg, ráadásul egy nagyon letisztult művészi forma. Egyfajta előrelépést jelent a magyar gregorián énektár, ami egyszerű dallamokat hoz, és képzetlen énekes is meg tudja tanulni, ami által be tud kapcsolódni a liturgiába, s nemcsak csendes megfigelője annak.

Szeretem a gitáros énekeket is, és a különféle vélemények felvillanása ellenére is azt gondolom – zsinati szavakkal élve –, hogy a templomi könnyűzenében használt hangszerek „alkalmassá tehető a szent használatra”, amennyiben „megfelelnek Isten háza méltóságának és a hívők épülését valóban előmozdítják.” Mindehhez természetesen elengedhetetlen az alázat, és a tanulásra, illetve folyamatos fejlődésre való készség. Az egyházi könnyűzenének a dicsőítő koncerteken gyakorolt hatása és missziós tevékenysége vitathatatlan.

De mégis leginkább az orgona az, ami a legközelebb áll hozzám, aminek a hangja már kisgyermekként megragadott, és azóta is fogva tart. Bár sokat kell még tanulnom, érzem a korlátaimat, de igyekszem méltó módon szolgálni az Urat.

– *Több, mint tíz éve alakítod egyházközségünk zenei életét. Milyen emlékezetes események kapcsolódnak ehhez az időszakhoz?*

– 10 év hosszú idő. Nehéz volna mindent felsorolni, amire örömmel gondolok vissza. Vi-

szont szeretném megemlíteni a Szent Anna Kórust, amelynek tagjaival egy évtizede dolgozom együtt. Az ő áldozatkész munkájuk nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a templomban a szent ének méltón szólal meg, hiszen segítségemre vannak az új énekek bevezetésénél is, és lehetőségeinkhez képest igyekezzünk a nagyobb ünnepeket különféle kórusművekkel, ünnepi misetételekkel még szebbé tenni. A közös szolgálat egyaránt örömet jelent a heti próbákon, épp úgy, mint amikor egy-egy szép kórusművet sikerül elénekelnünk a templomban.

A gitáros kórus tagjait is szeretném idehozni, akik más zenei stílust képviselnek, mégis mindent megtesznek azért, hogy szolgálatuk méltó legyen a szent cselekményekben. Nem szeretnék túlságosan elfoglultnak tűnni, de úgy látom, hogy azok a problémák, amelyek több könnyűzenei énekkarban megjelennek, és támadási felületet nyújthatnak, gitáros kórusunkban nincsenek meg, aminek a hátterében az áll, hogy a kórustagok nem koncertezni akarnak a misén, hanem szolgálni, és készek új, liturgikus énekek megtanulására is, amellyel szolgálatuk nem hivalkodás, hanem Isten dicsőségére és a hívek lelki üdvösségére szolgál.

– *Az egyházközség zenéjében a következő tíz évtől mit várnál?*

– A repertoár annyira gazdag, hogy ha már csak azt tűzném ki célul a következő 10 évre, hogy a hívekkel szebbnél szebb népénekeket, gregorián énekeket ismertessek meg, akkor is bőven volna mit tenni. A repertoárbővítés persze fontos, de itt korántsem a (darab)számok az érdekesek, hanem, hogy az énekek kincsesárát mélyebben megismerjük. Példának okáért: amikor megvásároltam a Graduale Hungaricumot (magyar gregorián tételek az egyházi év minden vasárnapjára; az új énekeskönyv ebből is nagy anyagot merít), le se bírtam tenni. Milyen szép volna, ha a hívek közössége ismerné ezeket a dallamokat, és pl. minden vasárnap zengene a templom gregorián introitust énekelve.

A kórusokkal pár alkalommal tartottunk zenés áhítatokat. Ezeket is szép volna folytatni. És persze meglátjuk, milyen feladatokat hoz elénk az élet. Isten dicsőségét énekel, zenével szolgálni igazán nagy öröm. A jó Isten ránk bízott hivatásában kiteljesedni pedig valódi boldogság.

G. Á.

Verskáporna 22. Vidám farsang

Ritkán adatik meg, hogy februárban ne a nagybőjt hangulatába illő verset közöljünk. Mivel idén márciusban kezdődik a nagybőjt, remek alkalom nyílik egy kis farsangi bolondozásra. Olvassuk hát figyelmesen, miként akad össze Petőfi Sándor nyelve az ötödik pohár után.

Petőfi Sándor: Ivás közben

Hányadik már a pohár?... csak
Ötödik?
Teremt' ugyse! becsülettel
Működik.
Máskor megfe-felelek kétannynak:
S lábaim most már öttől is inganak.
Ing a lábam, a nyelvem meg
Elakad -
Torkom a therpomyléi
Szorulat,
Ledionas a bor, mely lecsepege,
Gondolatim... Sex... Rex... Xerxes serege.
Sehogysen t'om kifejezni
Magamat -
Azt hiszitek, hogy talán a
Bor miatt?
Ne higgyétek, édes atyámfiai,
Nekem a bor nem szokott megártani.
Nekem a bor hogymiképp is
Ártana?
Hát hiába voltam volna
Katona?
Úgy biz, aki fölmarkolta, katona -
Mégpedig bakancsos voltam valaha.
Zöldhajtókás, sárgapitykés
Közlegény...
Egész a közlegénységig
Fölvivém!
Jó: bakancsom hogy hamar lerúghatám;
Még idővel degradáltak volna tán.
Tyhú, látjátok, ott az könnyen
Megesik,
Mert a katonai pálya
Fene sik;
Legkivált az olyfélének, mint magam,
Kinek kissé akaratos feje van.
Útmutatást nekem ne is
Adjatok,
Szent Dávid hárfájára sem
Hallgatok!

Orrnál fogva senki engem nem cibál, -
Azt cselekszem, ami tetszik... Tudja Pál,
Mit kaszál.
...Eh, de én itt egyre-másra,
Mint malom,
Csak darálok, csak darálok,
S szomjazom.
Adjatok bort! a malom jól nem megyen:
Hogyha nincs nedv, ami hajtsa, bőviben.
Hadd igyam hát! hogy ferojjon
Kerekem -
Meg sem állok, csak a kancsó-
Feneken.
Bárha mindjárt - amint Falstaff szólana -
Bárha, mondom, egy mérföldig tartana.
Hol is hagytam?... tudja gólya...
Úgy igaz!
A malom volt az utósó...
Vagy nem az?
Mit is mondtam a malomról... én bizon
Hogyha présbe csavarítnak sem tudom.
Annyi szent: a szemem héja
Oly nehéz,
Mint malomkő... tán az álom
Környekéz.
Elég is ma a tivornya, ágyba hát!
Álmadozzuk folytatását... jó :jszakát!
Kerkovits Gábor

Felelős kiadó:

a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság:
Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu
E-mail: biaiforras@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád
Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzártá: 2019. március 3.

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik.
- Minden kedden és pénteken szentmise van a templomban este 6-kor. A szentmisék előtt negyed 6-tól rózsafüzért imádkozunk.
- Pénteken este szentségimádást tartunk a templomban.
- Szerda reggelente fél 9-kor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- Február 12. Betegek szentségének kiszolgáltatása a kedd esti szentmise keretében.
- Március 6. hamvazószerda, a nagyböjt kezdete

Kérjük, rendelkezzen adója 1%-áról!

**A Magyar Katolikus Egyház
kódszáma: 0011**

**A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány
száma: 18688973-1-13**

Bibliai rejtvény

Álöltözetben

Ha nem is farsangi szokásként, tréfából, de az álca – amikor másnak mutatjuk magunkat, mint akik vagyunk – a Bibliai történetek között is előfordul. Rejtvényünkben az álöltözet leírása alapján kell felismerni, hogy kit rejtőzött el a történetben:

1. Testvérei nem ismerték föl egyiptomi hivatalnokként;
2. Feleségének testvéreként mutatkozott be az idegen városokban;
3. Karját kecskebőrrel takarta, hogy a testvéreinek higgyék;
4. Mária Magdolna kertésznek hitte őt húsvét utáni találkozásukkor;
5. Tóbiás kísérőjeként izraeli vándornak adta ki magát;

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le március 3-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával. Az előző szám helyes megfejtése: 1. *Nílus*; 2. *Jordán*; 3. *Genezáreti-tó*; 4. *Kedron-patak*; 5. *Siloé tava*

Stóladíjszabás

Tájékoztatjuk a kedves Testvéreket, hogy a stóladíjak emelkedtek 2019. január 1-jétől. A szentmisék stóladíja 3.000 Ft-ra nőtt, s egyéb változások is érvénybe léptek. Bővebb tájékoztatást örömmel nyújtunk Önöknek a plébánián.

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (évközi 5. vasárnap – nagyböjt 1. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Febr. 10.	<i>Iz 6,1-2a.3-8</i>	<i>1Kor 15,1-11</i>	<i>Lk 5,1-11</i>
Febr. 17.	<i>Jer 17,5-8</i>	<i>1Kor 15,12.16-20</i>	<i>Lk 6,17.20-26</i>
Febr. 24.	<i>1Sám 26,2,7-9.12-13.22-23</i>	<i>1Kor 15,45-49</i>	<i>Lk 6,27-38</i>
Márc. 3.	<i>Sir 27,5-8</i>	<i>1Kor 15,54-58</i>	<i>Lk 6,39-45</i>
Márc. 10.	<i>MTörv 26,4-10</i>	<i>Róm 10,8-13</i>	<i>Lk 4,1-13</i>